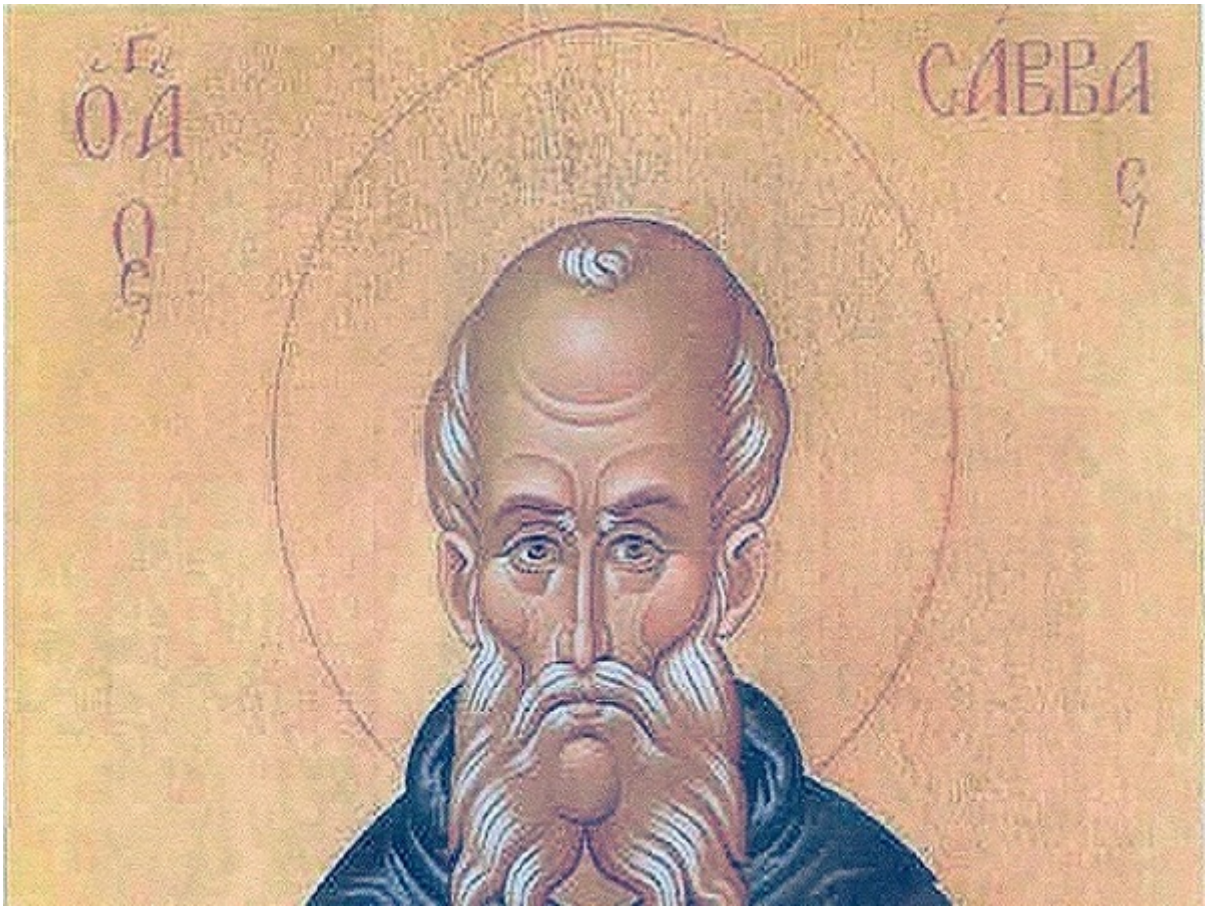
5 Δεκεμβρίου 2017

Άγιος Σάββας ο Ηγιασμένος, ένας μεγάλος ασκητής (Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Αυτός ο Άγιος έζησε στα χρόνια του μεγάλου Ιουστινιανού, κατά το έτος 527, καταγόμενος από την χώρα των Καππαδοκών από το μέρος που ονομάζεται Μουταλάσκη, υιός γονέων ευσεβών, του Ιωάννου και της Σοφίας. Αμέσως λοιπόν από την αρχή της ζωής του, έτρεξε στην ζωή των Μοναχών και μπήκε σε ένα Μοναστήρι ονομαζόμενο Φλαβιανές. Τόσο δε εγκρατής έγινε ο αοίδιμος από την νεαρή του ηλικία, ώστε, βλέ-ποντας μία φορά ένα μήλο στον κήπο και επιθυμώντας να το φάει, το πήρε μόνο στα χέρια και είπε· «Ωραίος ήταν στην όραση και καλός στην βρώση ο καρπός που μου προξένησε τον θάνατο».

st-savvas1
Image not found or type unknown

Έπειτα έριξε το μή-λο κατά γης και το καταπάτησε με τα πόδια του. Και από τότε έβαλε κα-νόνα και απόφαση στον εαυτό του, να μη φάει μήλο σε όλη του την ζωή. Και μία φορά μπαίνοντας σε φούρνο αναμμένο ο Άγιος, βγήκε άβλαβης, χωρίς να

αγγίξει η φωτιά καθόλου ούτε σ’ αυτά τα ενδύματα του. Κατά δε το δέκατο έκτο έτος της ηλικίας του, πήγε ο Όσιος στον μέγα Ευθύμιο και από αυτόν στάλθηκε στο Κοινόβιο του Αγίου Θεοκτίστου διότι ήταν αγένειος. Εκεί λοιπόν ζώντας ο θείος Σάββας δεχόταν μεγάλη ωφέλεια από όλους τους αδελφούς, επειδή εμιμείτο του καθενός την αρετή και την θεάρεστη πολιτεία. Οπότε για τον λόγο αυτόν τον ονόμαζε ο μέγας Ευθύμιος, Παιδαριογέροντα.

Όταν πέρασαν όμως αρκετά χρόνια, τον έπαιρνε ο Ευθύμιος μαζί του, όταν πήγαινε στην ησυχία κατά τον καιρό της μεγάλης Τεσσαρακοστής. Όσο δε μεγάλωνε η ηλικία του, τόσο μεγάλωνε και η αρετή του. Έτσι δέχθη-κε από τον Κύριο των θαυμάτων την χάρη. Γι’ αυτό και πολλά θαυμάσια έκανε ο τρισόλβιος. Διότι σε άνυδρους τόπους έβγαλε νερό με την προσευχή του. Έγινε δε και πολλών Μοναχών καθηγητής και Ηγούμενος. Και δυο φορές στάλθηκε ως πρέσβης στην Κωνσταντινούπολη προσερχόμενος στους τότε βασιλείς, δηλαδή στον Ανα-στάσιο τον πρώτο που βασίλευσε κατά το έτος 491, και αργότερα στον Ιουστινιανό, παρακινούμενος σ’ αυτό από τους κατά καιρόν Πατριάρχες των Ιεροσολύμων για υποθέσεις απα-ραίτητες. Αφού λοιπόν έφθασε στο ύψος της κατά Χριστόν ηλικίας και έγινε ενενήντα τεσσάρων ετών, «προς Κύριον εξεδήμησε».

(Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, Συναξαριστής τ. Β΄ σ. 243-244)